

Sfântul Ioan din Kronstadt

**O VIAȚĂ ÎN HRISTOS –
SFATURI PENTRU
OMUL CONTEMPORAN**

Traducere din limba rusă de
Denis Chiriac

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2019

CUPRINS

DESPRE DUMNEZEU	9
Dumnezeu	9
Cunoașterea lui Dumnezeu	15
Întruparea	16
Dumnezeu este singur veșnic	17
Jertfirea de Sine a lui Dumnezeu	18
Nimic nu este ascuns	20
Natura Îl slăvește pe Dumnezeu, oamenii nu	20
VIAȚA LUI HRISTOS –	
SPRIJINUL DĂRUIT OMULUI	21
Puterea cuvântului lui Dumnezeu	21
Voia lui Dumnezeu	21
Bunăvestirea	22
Schimbarea la față	23
Învierea lui Hristos, învierea omului	24
Biruința lui Dumnezeu înlăuntrul nostru	25
Euharistie	25
Ajutorul lui Dumnezeu	31
Pacea Domnului	31

SLUJIREA BISERICII	33
Biserica	33
Rugăciune către Dumnezeu pentru apărarea Bisericii	35
Nevrednicia omului	36
Preotul	37
Veșmintele preoțești	39
Sfânta Liturghie	40
Evanghelia	44
Împărăția cerurilor	44
MAICA DOMNULUI ȘI MAICA NOASTRĂ	47
Maica Domnului	47
Zămislirea Preasfintei Fecioare	50
Descoperire tainică	50
RELAȚIA OMULUI CU DUMNEZEU	53
Frica de Dumnezeu	53
Nădejdea în Dumnezeu	53
Rugăciune	55
Doxologie	59
CHEMAREA OMULUI LA DEMNITATEA DE FIU AL LUI DUMNEZEU	61
Chemarea lui Dumnezeu	61
Scopul omului	61
Noi suntem chipul lui Dumnezeu	70
CREDINȚA ȘI MĂRTURISIREA EI AUTENTICĂ	75
Crezul	75
Credința	77

Adevărul creștinismului	79
Lupta pentru credință	82
Săptămâna Mare	82
A doua venire	84
Viața veșnică	84
CUM SĂ TRĂIM DUHOVNICEȘTE	87
Lecția morții	87
Pocăința	87
Curățirea sufletului	89
Cunoașterea de sine	90
Dragostea	90
RELAȚIA CU CEL DE LÂNGĂ NOI	91
Dragostea de Dumnezeu	91
Iubirea de aproapele	92
Nu fi fățarnic sau viclean	92
Milostenia	92
DUHUL LUI DUMNEZEU, PUTERILE CEREȘTI ȘI DUHURILE RELE	95
Dreptatea Duhului	95
Împărăția lui Dumnezeu și împărăția Satanei	96
Îngerii	97
Demonii	98
TENTAȚIILE DUHULUI LUMESC ȘI EFECTELE ASUPRA OMULUI	101
Lumea	101
Duhul lumii	102
Efectele lecturii vătămătoare	105

Nu doriți comorile lumii	106
Prigoana în lume	108
CUM NE OPUNEM DEPRINDERILOR LUMEȘTI ...	109
Suntem propriii noștri judecători	109
Războiul duhovnicesc	109
Lupta împotriva păcatului	118
Lupta împotriva ispitei	120
Nevoia de pocăință profundă	121
Depășirea condiției trupești	121
Iubirea	123
PATIMI	125
Păcatul	125
Invidia	125
Păcatul vicleniei	126
LEPĂDAREA DREPTEI-CREDINȚE	
ÎN VIAȚA COTIDIANĂ	127
Necredința	127
Despre eretici	128
Catolicismul	129
Reversul intelectualismului	129
Apostazia intelectualității	130
Cine sunt porcii care calcă mărgăritarele?	131
Lev Tolstoi	131
Îndoiala	133

DESPRE DUMNEZEU

Dumnezeu

Mă bucur de desăvârșirea dumnezeirii, de unitatea Sa în ființă și de trinitatea Sa în Persoane, slăvind cu bucurie pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea deoființă și nedespărțită, necreată după fire, Care împărățește în vecii vecilor.

Mă bucur că Dumnezeu este Iubire: Tatăl este Iubire, și Fiul este Iubire, și Sfântul Duh este Iubire. Cele trei Persoane sunt o singură Iubire. Tatălui Îi sunt specifice sfințenia și adevărul, precum și Fiului, și Sfântului Duh. Tatăl este atotțiitor, și Fiul este atotțiitor, și Duhul Sfânt este atotțiitor; cele trei Persoane nu sunt trei dumnezei despărțiți, ci un singur Dumnezeu atotțiitor, un Dumnezeu în trei Persoane care coexistă în mod neamestecat, nedespărțit și neîmpărțit.

***

Dacă creația este neînchipuit de măreață și nemăsurat de minunată, cum este oare Însuși Creatorul? Cât de măreț, cât de puternic, cât de minunat, cât de bun, cât de desăvârșit este El! Și dacă omul, creatura Sa rațională, are în sine atâta frumusețe și atâta înțelepciune,

realizând lucruri atât de minunate în domeniul cunoașterii, în artă, în pictură, dar mai ales în ceea ce privește virtuțile, ca în cazul sfinților noștri, oare cum ar trebui să fie Domnul, Creatorul omului?

***

Ce conduce și împărățește în lumea văzută și nevăzută: principiul material sau cel duhovnicesc și nevăzut? Principiul bun sau cel rău? Principiul nevăzut le conduce pe cele văzute. Principiul bun nevăzut îndreaptă umanitatea spre bine și o însoțește, iar principiul rău atrage umanitatea la rău și îl răspândește. Principiul bun duce la orice virtute și la viața veșnică, iar principiul rău, dimpotrivă, duce la orice minciună, la păcate, la lipsirea de harul lui Dumnezeu și la moartea veșnică.

Acum să ne punem următoarea întrebare: cine le conduce pe cele văzute, minunate, negrăit de mărețe și incomparabil de bune pentru toate făpturile, adică lumea, cerul și pământul și toate cele ce sunt în ele? Creatorul cel nevăzut, atotputernic și atotsfânt, Care ne descoperă atributele Sale dumnezeiești și desăvârșirea Sa în toate faptele Lui.

Cine conduce lumea nevăzută sau oastea îngerilor buni care ocrotesc universul de puterile vrăjmașului? Numai Dumnezeu cel bun, nevăzut și atotputernic.

De ce există puterile rele și dușmane în lume, făcând ele însele sau îndemnându-i pe oameni să facă tulburări, răscoale, nesupunere, distrugere, haos în societate, în orașe și în state întregi? Puterile demonice

rele și nevăzute sunt îngăduite de Dumnezeu din pricina păcatelor oamenilor.

Cine ne conduce și împărățește în noi? Fie Domnul, Împăratul făpturilor, fie diavolul, cu îngăduința lui Dumnezeu, din pricina păcatelor noastre, ca în cazul lui Iuda vânzătorul. Dar cine am vrea să împărățească în noi: Dumnezeu sau diavolul? Bineînțeles că Domnul Dumnezeu, Creatorul a tot ceea ce este bun și pașnic. De aceea ne și rugăm: „Tatăl nostru, [...] fie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, și pe pământ [...] și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean” (Mt. 6, 9-13).

E greu să suferi fizic, dar roadele acestor suferințe sunt dulci. Mângâie-te cu acestea: cel ce a suferit cu trupul încetează să mai greșescă, pentru ca în cealaltă parte a vieții sale să nu mai slujească poftelor omenești, ci să trăiască după voia lui Dumnezeu. Hristos a pățimit pentru noi, lăsându-ne model ca să pășim pe urmele Sale.

***

Numindu-L pe Domnul atotțiitor, ține minte că acest atribut al Său se referă în mod nemijlocit și la tine, la sufletul și trupul tău, în orice moment al vieții tale. Nu uita de Cine sunt conduse, existând și fiind sănătoase, toate organele trupului tău; toate simțurile tale: vederea, auzul, gustul, mirosul, pipăitul; toate venele tale; inima; organele respiratorii, circulatorii și sistemul gastro-intestinal; toate mădularele trupului tău. Nu uita de structura înțeleaptă dinăuntru și dinafara trupului

tău, de mecanismul acesta minunat construit de Prea-înțeleptul Arhitect; de faptul că El este Cel care îl conservă în bună funcționare, doar dacă noi înșine nu vom distruge armonia, așezată de El, prin păcatele și patimile noastre! De aceea, iubește-L și mulțumește-I călduros Creatorului, Atotțiitorului, Domnului, Dătătorului tău de lumină, Hrănitorului, Ocrotitorului tău și Dătătorului suflării tale. O, cât de minunat și de bine întreține Domnul viața în sufletele noastre; prin ce legi uimitoare a îngrădit-o! Ce har ne oferă mereu spre luminarea, miluirea, curățirea de toate întinăciunile sufletului, care-și au originea în păcatele noastre! El ne dă harul care sfințește, întărește și umple de pace! Ce Biserică a înființat pentru noi, cei căzuți în păcate și supuși morții, bunătatea și înțelepciunea Sa! Ce mijloace de curățare, ce „spital”, ce Taine, ce cuvânt minunat al Evangheliei ne-a dat spre îndrumarea noastră! Iată ce lucrare atotțiitoare și proniatoare are Domnul în ceea ce ne privește! Iată prin Cine trăim și de cine suntem ocrotiți, fiind îndrumați la viața veșnică!

***

Duhule Sfinte, Dătătorule de viață, Unul din Sfânta Treime, Tu ești viața și frumusețea tuturor făpturilor vii și neînsuflețite; Tu ești culoarea și mireasma florilor; Tu ești diversitatea și dulceața tuturor roadelor pământestești; Tu ești suflarea de viață a tuturor făpturilor, căci Tu ești Cel care le faci să rodească, hrănind plantele, pomii și tufișurile; Tu plăsmuiești roadele și le aduci la coacere prin razele soarelui; Tu trimiți lumină

prin soare, prin lună și prin stele; Tu faci să apară vântul și valurile prin râuri, lacuri și mări; Tu le înfrumusețezi, făcând să apară fulgere și tunete pe bolta cerului; Tu formezi și faci să se dezvolte sămânța omului (embrionul), făcând din ea un organism uman minunat – ca și în cazul embrionilor tuturor animalelor; Tu le-ai dat albinelor priceperea de a face fagure de miere și păianjenilor îndemânarea de a țese păienjeniș; la nesfârșit și în mod foarte diversificat înfrumusețezi fețele omenești, ale bărbaților și ale femeilor, după felul popoarelor și al raselor, precum și al zonelor climatice pământeste; Tu înțelepțești pe căi variate toate popoarele și oamenii, care sunt atât de diferiți unii de alții, pentru ca aceștia să-și poată împlini nevoia vieții comune în armonie; Tu i-ai luminat și îi luminezi cu lumina înțelegerii, înțelepțindu-i pe proroci și pe apostoli, pe ierarhi, pe preoți, pe mucenici, pe preacuvioși și pe drepti, pe cei nebuni pentru Hristos și pe toți sfinții; Tu le dai înțelepciune arhitecților, le dăruiești îndemânare pictorilor și tâmplarilor de a lucra în lemn, metal, granit și marmură; Tu i-ai învățat pe acești maeștri să creeze diverse opere de artă din metal și din sticlă, căci de la Tine vine orice chemare și toată iscusința lor; Tu îți apleci urechea plină de milă față de păcătoși și de dragul numelui lui Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu Care a luat păcatele lumii, cureți păcatele celor credincioși care se căiesc; Tu aduci pace și mângâiere sufletelor; Tu îl reînnoiești pe om prin Botez; Tu îi dai sfințire și întărire prin Mirungere, dezlegându-l

de păcate prin pocăință și prin credința în Iisus Hristos; Tu prefaci pâinea și vinul în Preacuratul Trup și Sânge ale Domnului; Tu îi hirotonești pe preoți; Tu binecuvântezi căsătoria și zămislirea copiilor, dăruind nașteri de prunci; Tu dezlegi de păcate și vindeci trupul prin Taina Sfântului Maslu.

O, Duhule Sfinte, nenumărate sunt faptele Tale dătătoare de viață, atât în natură, cât și în împărăția harului lui Hristos. Slavă Ție împreună cu Tatăl și cu Fiul!

***

Doar Dumnezeu este atotdesăvârșit și neschimbat în vecii nesfârșiți, iar făpturile create, ca cele ce și-au primit puterile și darurile de la Dumnezeu, fiecare în măsura sa, sunt supuse schimbărilor, bolilor și morții, excluzându-i pe sfinții îngeri care, prin bunătatea lui Dumnezeu, s-au întărit în asemănarea și în sfințenia Creatorului lor. Oamenii sunt supuși schimbărilor în bine sau rău, iar ca făpturi căzute, pot fi restaurați din cădere prin credință, pocăință, eforturi personale și ajutorul lui Dumnezeu. De aceea, practic, toate faptele omenești, toate legile și deciziile omenești, toate științele, orice artă – toate elementele din sferile vieții umane – poartă pecetea nedesăvârșirii și a schimbării. Numai lucrarea lui Dumnezeu poartă pecetea desăvârșirii, iar din pricina păcatelor suntem supuși schimbărilor în mai rău, precum lipsa de roade, putrezirea roadelor sau nașterea de prunci mutilați.

***

„Domnul împărățește (...). Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele” (Ps. 98, 1-2). Dumnezeu cel veșnic, Care le-a adus la existență pe toate din nimic, ține în viața toată făptura cerului și a pământului prin mâna Sa tare, astfel încât creația există de milenii într-o ordine desăvârșită și plină de viață. El singur este veșnicul Împărat și Stăpân al tuturor fapturilor raționale și neraționale, însuflețite și neînsuflețite. El este cauza existenței și a vieții lor; numai El le dă celor aleși sceptrul și puterea împărătească. El va unge pentru împărăție regii, precum l-a uns pe David, pe Solomon și pe ceilalți regi.

***

Întreaga comoară a minții și a inimii mele se ascunde în Sfânta Treime și în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, Unul din Treime. Slavă Celui care a iubit creatura Sa cuvântătoare și a răscumpărat-o din dreptul blestem, dăruind binecuvântare neamului omenesc căzut!

Cunoașterea lui Dumnezeu

Cunoaște-L pe Dumnezeu și mica ta lume interioară, omule creștin, ca să-L ai pe Hristos în inima ta, numai de El să te alipești, doar după El să tânjești și numai pe El să-L iubești, iar pe toate cele materiale ale lumii să le crezi drept un gunoi și să nu te alipești de ele, ca să nu te lipsești de singurul lucru de care ai

nevoie. Consideră-le pe toate cele pământești drept praf și ca pe o bulă frumoasă de săpun. Omenirea se află într-o stare extrem de jalnică și de demnă de plâns din cauza furtunii păcatului și a tulburărilor. Cu lacrimi trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu mereu, ca să liniștească furtuna demonică a păcatelor și a patimilor, ca să ne îndrume spre limanul cel liniștit al sfintei Sale vouițe.

Întruparea

Se minunează orice minte omenească și îngerească de bunătatea nemăsurată a lui Dumnezeu arătată prin trimiterea Fiului Său pe pământ, prin Întruparea și înomenirea Sa de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, prin asumarea blestemului celui drept al Tatălui ceresc, după firea Sa umană, blestem la care a fost supus neamul omenesc din vina sa, căzând din pricina neîngrijirii, din pricina lenei și a lipsei de atenție față de El; prin deșertarea Sa benevolă și în ascultarea față de Tatăl ceresc chiar până la moartea pe cruce; prin darul făcut nouă, al preacuratului Său Trup și Sânge, spre hrană și băutură pentru curățirea, sfințirea, înnoirea și îndumnezeirea noastră. Pe lângă bunătatea lui Dumnezeu, ne uimește dreptatea Sa veșnică și înțelepciunea Sa, precum și simplitatea modului de a fi al lui Dumnezeu, incoruptibil pentru nici un păcat, simplitate care readuce umanitatea cea aleasă la simplitatea inițială. „Ce

însoțire are dreptatea cu fărădelegea? (...) Și ce învoire este între Hristos și Veliar...?” (II Cor. 6, 14-15). Caută, o, creștine, să imiți sfințenia, dreptatea și simplitatea lui Dumnezeu, disprețuind cu tot sufletul orice viclenie, orice păcat și nefiind părtaș cu vrăjmașul, diavolul.

Dumnezeu este singur veșnic

În afara existenței lui Dumnezeu, nu există un adevăr mai important decât cel referitor la nemurirea sufletului omenesc. „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov. Nu sunt Dumnezeul morților, ci al viilor” (cf. Mt. 22, 32). Adică sufletele lui Avraam, Isaac și Iacov celor morți, după despărțirea lor de trup, nu au murit, ci sunt vii, căci toți sunt vii pentru El. Astfel, Domnul Însuși mărturisește despre nemurirea sufletelor după moarte. În această viață foarte puțini sunt oamenii care se cunosc pe ei înșiși, căci majoritatea lor trăiesc în stare de visare și sunt preocupați de lucruri deșarte. Ceasul înfricoșător al morții le va descoperi îndată înșelarea îngrozitoare în care petreceau, dar va fi târziu, căci nu va mai exista cale de întoarcere, ci va fi demascată falsitatea vieții, fiind scoase la lumină faptele adevărate ale dreptății și ale luminii.

Înțeleptului Solomon, cel care a gustat din deșertăciune ca toți muritorii, i-a fost dat să cunoască în ce deșertăciune neîncetată s-au adâncit toți oamenii. El a

proclamat cu voce tare lumii întregi: „Deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciune” (Înț. Sir. 1, 2), „deșertăciune sunt fiii oamenilor [...] în balanță, toți împreună sunt deșertăciuni” (Ps. 61, 9). Iar la sfârșit a cunoscut și următorul adevăr: „Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui! Acesta este lucrul convenit fiecărui om” (Înț. Sir. 12, 13), acesta este tot scopul vieții omului și toată avuția lui. În adevărul lui Dumnezeu au trăit și și-au schimbat viața toți sfinții, acești filosofi și eroi adevărați ai creștinismului, care s-au luptat cu deșertăciunea și cu orice fel de păcate, următori ai adevărului și ai virtuții, cunoscători neînșelați ai sinelui și iubitori autentici de Dumnezeu.

Jertfirea de Sine a lui Dumnezeu

Domnul S-a dat pe Sine Însuși jertfă pentru mântuirea neamului omenesc: „S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filip. 2, 8), ca să răscumpere din chinul veșnic neamul omenesc prin Pătimirile Sale nevinovate. Ce bunătate și dreptate negrăită a lui Dumnezeu! Mințile îngerești cele înalte, luminate și mult cuprinzătoare nu pot cuprinde o asemenea coborâre a milostivirii, dreptății și sfințeniei lui Dumnezeu, Care nu poate îngădui să conviețuiască chiar și o necurăție trecătoare a păcatului și întrebuintează toată puterea harului Său ca să izgonească cu desăvârșire păcatul din firea omenească,

din sufletul omenesc creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

***

„Întristat este sufletul Meu până la moarte” (Mt. 26, 38), spune Domnul înaintea Pătimirilor Sale. Pentru mine, Domnul S-a întristat până la moarte, ca să mă izbăvească pe mine și întreaga umanitate de veșnica întristare.

***

Sunt uimitoare dragostea, îngăduința și înțelepciunea lui Dumnezeu, Care i-a dăruit neamului omenesc pâinea cerească, adică Însuși preacuratele Trup și Sânge ale Domnului nostru Iisus Hristos. Ca să se facă pentru noi toți ușor de primit Trupul și Sângele Sale, Mântuitorul ni le-a oferit sub forma și cu gustul pâinii și al vinului. O, bunătate și înțelepciune uimitoare! Dumnezeu Se oferă pe Sine creaturii spre hrană și băutură cu o îngăduință care uimește toate mințile îngerești! Însă cum primește omul acest dar minunat al lui Dumnezeu? Oare cu credință, cu recunoștință, cu sinceritate, cu frică și cu dragoste? Oare le primește zilnic, ca pe o necesitate existențială, sau rar, fără chef, cu lene, cu puțină credință și cu nemulțumire?

O, lene! O, indiferență! O, necredință! „Cine este iconomul credincios și înțelept pe care stăpânul îl va pune peste slugile sale, ca să le dea, la vreme, partea lor din grâu? [...] Adevărat vă spun că o va pune peste toate avuțiile sale” (Lc. 12, 42-44).